

XTENDED
HEARTS
AND
UNHEARD
HERDS

LAWO
CLASSICS

Ensemble Ernst/Thomas Rimul
Zivkovic/Berstad/Smørdal/Mikalsen

DJURO ZIVKOVIC

Djuro Zivkovic er en serbisk-svensk komponist bosatt i Stockholm. Tittelen «On the Guarding of the Heart» antyder noe om en inderlighet og et kanskje litt gammeldags alvor som i dagens post-ironiske landskap framstår som svært forfriskende. Hans serbiske bakgrunn kommer til uttrykk i stilelementer det er lett å assosiere med østeuropeisk folke-musikk, særlig behandlingen av klaveret. Parvise tonejantagelser etterligner bruken av hammere når man spiller cimbalom, og cimbalom-effekten blir ytterligere forsterket gjennom utstrakt bruk av sustain-pedal. De lange tonene i åpningen får en til å tenke på andre, mer dronete folkemusikkinstrumenter, kanskje en hurdy gurdy? Musikken høres til tider nærmest modal ut, men føles på en eller annen måte likevel ikke slik. Den veksler mellom eksplosive energiske utbrudd og lange utholdte flater som gjerne vektlegger tradisjonelt ladete intervaller som liten ters eller tritonus. Mot flyktige bakgrunner av triller og klanglige girlandere klinger det brokker av triste melodier. Det er en eiendommelig musikk som framstår som sterkt knyttet til sin folkelige tradisjon og samtidig som fullt ut av vår tid.

Komponisten lykkes også å framstå med en ganske voldsom patos som berører gjennom sin oppriktighet. Musikkens ofte enkle struktur (en lang drone på en kvint, f.eks.) gjør at den kanskje blir et svært attraktivt alternativ til nyamatorismen, den retningen som i stor grad har framstått som kritisk til en del av samtidsmusikkens mest outrerte kompleksitet.

RAGNHILD BERSTAD

Ragnhild Berstad har fortalt om hvordan hun som ganske ung satt på trikken fra Oslo sentrum til Ekeberg og lyttet etter melodier og overtoner i vognenes gnissing og hvining mot skinner og kjøreledninger. Etter å ha studert gitar ved Østlandets Musikkonservatorium søkte hun over til komposisjonsstudier ved Norges musikkhøgskole, hvor hun tok del i Lasse Thoresens eksperimentelle forundringspakke-kurs Sonologi 3, som var sterkt preget av en «veien blir til mens du går»-innstilling. Her var noe av innholdet transkripsjon av folke-musikk, deriblant budeiers kvad og kulokker. Det å høre på utenomverdenen, eksemplifisert med trikken, i en musikalsk kontekst og samtidig bruke folkemusikalske melodiske brokker, er sentrale temaer som stadig vender tilbake hos Berstad. Det er snakk om en musikalsk fortolkning av alle tenkelige fysiske fenomener i omgivelsene hennes og – særlig når hun skriver for stemme – stilelementer som gir assosiasjoner til transformert folkesang. Hun kan også høre en fugl i skogen og bruke opplevelsen i musikken, uten at hun gjengir den eksakt som en fugl. Materialet hun bruker kan være fugleaktig selv om man ikke trenger å skjønne at det er en spesifikk fugl, slik poenget var for Olivier Messiaen.

En annen åpenbar påvirkning er selvsagt den franske spektralskolen. Noe forenklet sagt dreide den opprinnelige spektralmusikken seg om å isolere gitte egenskaper ved en bestemt lyd og la disse bli hovedfokus for den musikalske progresjonen. For eksempel kunne forløpet attack-klang-uttuning på én tone bli strakt ut til et forløp på mange minutter, noe man gjerne kaller en spektromorfologisk tilnærming: Lydens gradvise utvikling, måten den «morfer» på over tid, er selve hovedideen. Etterhvert så man at slike forløp, som ofte blir slående organiske, kunne tolkes allegorisk for andre fenomener, og videreutviklet dem til å bli nye måter å lage musikalske forløp på, fristilt fra gamle hierarkier hvor det er helt klare skiller mellom bass, harmoni og melodi. I spektral sammenheng ser man i stor grad musikken som et objekt eller en tilstand som forandrer seg organisk over tid. Inspirasjonen bak musikken til Berstad er hentet fra en måte å høre verden på, gjerne naturen, og hun poetiserer den og framstiller den i særpregede nyanser slik at man ikke nødvendigvis tenker på musikken som en direkte skildring av natur. Er strukturene i begynnelsen av dette stykket fugler eller budeie, eller har de morfet seg sammen til å bli noe imellom? Det er ikke så viktig, men man har definitivt opplevelsen av å oppholde seg i en egen verden som har slektskap med naturen når man hører Berstads musikk.

JAN MARTIN SMØRDAL

Jan Martin Smørdal har bakgrunn fra diverse former for jazz, pop og rock, og var særlig i yngre dager opptatt av ekstrem metallmusikk. Han var musikalsk produsent for Rockettothesky (Jenny Hval) sitt første album og er stadig på visitt over i popmusikalske territorier. Han har parallelt med dette og i stadig tiltagende grad befestet seg som en viktig nyskapende komponist i det klassiske kunstmusikkfeltet. I «(herd) STUDY» har Smørdal søkt å utforske forskjellige måter musikerne eller tonehøydenes kan oppføre seg som en «flokk» på. De kan oppføre seg helt synkront som i åpningen med statisk gjentatte akkorder, de kan myldre eller være helt separerte punkter. Auditivt dreier dette stykket seg særlig om førstnevnte og sistnevnte kategorier: De lange statiske akkordene i starten får sitt tilsvarende cirka midtveis i stykket med en ny serie med utholdte akkorder, men andre gang utvikler akkordene seg noe mer og blir tiltagende dramatiske. Mellom og etter disse strekkene med lange akkorder finner vi episoder som er mer preget av punkter, mer eller mindre statiske. Fra starten virker disse episodene nettopp episodiske og adskilte, med liten grad av formidling fra den ene strukturen til den neste. En hurtig pianofigur i høyt register, som kommer tre ganger i løpet av stykket, fungerer nærmest

som av/på-knapp; den slår av den forrige strukturen og setter i gang den nye. Prosessen flere av disse episodene blir utsatt for, er å bli gradvis fordreid mikrotonalt, som om man vrir på en kameralinse og bringer dem ut av fokus ved at tonene eller akkordene blir mikrotonalt oppover og nedover. Denne samtidig opp- og nedadgående bevegelsen får snart en strukturell konsekvens ved at de forskjellige lagene av punkter snart begynner å bevege seg kromatisk oppover og nedover. Mot slutten av stykket kommer et langt punktforløp hvor alle musikerne har hver sin rytmiske varighet. Det er et enkelt prinsipp, men likevel en ganske kompleks konstruksjon som er basert på utskrevet polymetrikk, i dette tilfellet 15 forskjellige metrum som løper samtidig. De møtes på et startpunkt, og komponisten sier selv at hadde de skulle møttes på samme punkt igjen, ville det skjedd etter over 18 000 (!) år. Denne strukturen blir ikke avbrutt, men blir steg for steg faset ut av lengre akkorder som mer organisk fører stykket over i sin siste fase, hvor det hele ganske abrupt blir konkludert. En liten hale med hvit støy antyder at stykket egentlig kunne ha foregått vesentlig lenger. Smørdal sier selv at stykket er skrevet som en serie adskilte episoder, som han etterpå har knyttet sammen på forskjellige vis. Han ser at stykket kan tolkes som at det progressivt blir mer sammenhengende i sterkere grad mot slutten enn i begynnelsen, men at det ikke er opplagt at akkurat denne utviklingen er bevisst fra hans side.

JAN ERIK MIKALSEN

Jan Erik Mikalsen bodde en periode i oppveksten i andreetasjen over familiens videobutikk i Kristiansund, og han fikk derfor tidlig sin dose med skrekkfilmmusikk fra filmene han kunne låne gratis og se så mange ganger han ville. Særlig de tidlige stykkene hans hadde sterke innslag av uttrykk man kunne assosiere til skrekkfilm. Han har beveget seg mer i retning av Giacinto Scelsis lydbilder, kanskje med litt mer spektakulær fargepalett, men fortsatt kan man ane påvirkningen fra den mørkere kanten av Hollywood, med stort drama og voldsom orkestral briljans.

«Jeger» er en liten utsøkt perle av en spøk. Den er skrevet til Bodø Sinfoniettas grunnlovsjubileumskonsert i 2014, da en håndfull komponister ble bedt om å skrive et stykke hver med varighet på akkurat 2'14". Den nasjonale tilknytningen gjorde at Mikalsen valgte seg «Gammel Jegermarsj», som elegant, men samtidig «surt» og kanskje litt sorgtynget antydes inni de typiske briljant-syrlige akkordene til Mikalsen. Man kan fristes til å sammenligne med det danske godteriet «Søppeldynga»;

salmiakklakris og bringebærdrøps, rent og surt samtidig, liksom. Stykket slutter brått i andre avspilling av refrenget, for da var Mikalsen kommet til akkurat to minutter og 14 sekunder i sitt tempo. I versjonen på dette albumet tar stykket 2 minutter og 48 sekunder.

Jon Øivind Ness

DJURO ZIVKOVIC

Djuro Zivkovic is a Serbian-Swedish composer residing in Stockholm. The title “On the Guarding of the Heart” suggests something of an inwardness and perhaps a somewhat old-fashioned sincerity that in today’s post-ironic landscape can seem very refreshing. His Serbian background finds expression in elements of style that are easily associated with Eastern European traditional folk music, especially in his treatment of the piano. Repetitions of notes in pairs imitate the use of hammers when playing a cimbalom, and the cimbalom effect is further reinforced through extensive use of the sustain pedal. The long notes in the opening cause one to think of other, more drone-like instruments — a hurdy-gurdy perhaps? The music sounds at times almost modal, but does not feel that way for one reason or another. It alternates between explosive, energetic outbursts and long, sustained surfaces usually emphasizing traditionally laden intervals, such as a minor third or a tritone. Sad melodies are heard against the fleeting background of trills and tonal garlands. It is strange music that seems firmly rooted in its more local traditions, yet is fully from our time. The

composer also succeeds in expressing intense pathos that moves us in its sincerity. The music’s often simple structure (a long drone on a fifth, for example) makes it perhaps a very attractive alternative to new amateurism, the direction which, to a great extent, has been critical of a lot of contemporary music’s most exaggerated complexity.

RAGNHILD BERSTAD

Ragnhild Berstad has told of sitting in the tram from downtown Oslo to Ekeberg when she was quite young and listening for melodies and overtones as the carriage creaked and whined against the rails and tram wires. After studying guitar at Oslo Conservatory of Music, she applied to study composition at the Norwegian Academy of Music. There she participated in Lasse Thoresen’s experimental surprise package course, *Sonology 3*, which was characterized by a “finding your path as you go” approach. Something of the course content: Transcriptions of traditional folk music, including milk-maids’ songs and cattle calls. Listening to the world around her (exemplified by the tram) in a musical context; likewise, using fragments of traditional folk music melodies — these are for Berstad important recurring themes. What it amounts to is musical interpretation of all imaginable physical phenomena in her immediate surroundings, and — especially when writing for voice — elements of style that impart associations with transformed traditional folk song. She can also hear a bird in the forest and use the experience in music, without reproducing the sound exactly like a bird. The material she uses can be bird-like, without one needing to know that it is a specific bird, as was

the case with Olivier Messiaen. Another obvious influence is spectralism of the French school. Put somewhat simply, spectral music was originally a matter of isolating given qualities of a particular sound and letting these become the main focus of the musical progression. For example, the sequence attack-sound-fading of one note can be extended to a sequence lasting many minutes, generally referred to as a spectromorphological approach: The sound’s gradual development, the manner in which it “morphs” over time, is the main idea. It was gradually realized that sequences of this kind, which often become strikingly organic, could be interpreted allegorically for other phenomena. They were developed to become new ways of making musical sequences, liberated from old hierarchies with sharply defined boundaries between bass, harmony and melody. In a spectral context, one views music in large measure as an object or a state that changes organically over time. The inspiration behind the music of Berstad is taken from a way of listening to the world, usually nature, and she poeticizes it and represents it so distinctively nuanced that one does not necessarily think of the music as a direct depiction of nature. Are the structures at the beginning of this piece birds or milk-maids, or have they morphed into something between the two? It is not so important, but when listening to Berstad’s music, one definitely has the experience of inhabiting a special world in close kinship with nature.

JAN MARTIN SMØRDAL

Jan Martin Smørdal has a background in various forms of jazz, pop and rock, and he was in his younger days seriously interested in extreme metal music. He was musical producer for the first album of Rockettothesky (Jenny Hval) and is a frequent visitor in pop music territories. He has, in parallel with this and to an ever increasing degree, established himself as an important innovative composer in the classical music field. In "(herd)STUDY", Smørdal has attempted to explore different ways in which the musicians and the pitches can behave like a "flock". They can act completely synchronously, as in the opening, with statically repeated chords; they can swarm; or they can be entirely separated points. Auditively, this piece is mainly about the first and last-mentioned categories: The long static chords at the beginning find their rejoinder circa midway in the piece with a new series of sustained chords, but the second time the chords evolve to some extent and become increasingly dramatic. Between and following these stretches with long chords we find episodes that are characterized more by points, more or less static. From the beginning, these episodes seem indeed episodic and separate, with little linking between the one structure and the next. A rapid piano figure in the high register, used three times

in the course of the piece, functions virtually as an on/off button; it turns off the previous structure and gets the new one going. The process to which these episodes are subjected is a gradual microtonal distortion, like turning a camera lens and bringing them out of focus, letting the notes or chords bleed microtonally upwards and downwards. This simultaneous rising and falling movement soon has a structural consequence, inasmuch as the various layers of points begin to move chromatically upwards and downwards. Toward the end of the piece there is a long point sequence in which all the musicians each have their own rhythmic duration. It is a simple principle, but nonetheless a rather complex construction that is based on meticulously notated polymetre, in this case 15 different metres running simultaneously. They meet at a starting point, and the composer has said that had they had to meet at the same point again, it would have happened over 18,000 (!) years later. This structure is not interrupted, but is rather, step by step, phased out of longer chords, leading the piece more organically over into its last phase, where it all ends quite abruptly. A small coda with white noise suggests that the piece essentially could have gone on considerably longer. Smørdal says himself that the piece was written as a series of separate episodes, which he later connected in different ways. He sees that the piece can be interpreted as becoming progressively cohesive more toward the end than in the beginning, but he does not believe this development was intended on his part.

JAN ERIK MIKALSEN

While growing up in Kristiansund, Jan Erik Mikalsen lived for a time on the second floor above his family's video rental shop. So at an early age he got his dose of horror movie music from the films he was able to borrow free of charge and view as many times as he wished. His early pieces in particular often had elements of musical expression one could associate with horror films. Now his sound images have moved more in the direction of Giacinto Scelsis, with a palette of timbres that is perhaps a bit more spectacular. Yet one can still sense the influence of the darker side of Hollywood, with its intense drama and fierce orchestral brilliance.

"Jeger" is an exquisite little gem of a jest. It was written for Bodø Sinfonietta's concert in 2014 celebrating the bicentenary of the Norwegian constitution. A handful of composers were asked to write a piece, each lasting exactly 2'14". Because it was a national celebration, Mikalsen chose "Gammel Jegermarsj" ("Old Rangers March"), which elegantly, yet likewise "sourly" and perhaps in a somewhat careworn manner, is suggestive of the typically scintillating-sourish chords of Mi-

kalsen. It can be tempting to make comparisons to the Danish bonbon "Søppeldynga" ("garbage dump"), with the tastes of salty liquorice and raspberry drops side by side — Mikalsen is sort of pure and sour at the same time. The piece ends abruptly during the second playing of the refrain, for Mikalsen had come to precisely 2 minutes and 14 seconds in his tempo. In the version on this album, the piece lasts 2 minutes and 48 seconds.

Jon Øivind Ness

ENSEMBLE ERNST

Ensemble Ernst ble startet i 1996 med utgangspunkt i samtidsensemblet ved Norges musikkhøgskole. Thomas Rimul har vært dirigent fra starten av, og de aller fleste musikerne har vært med siden det hele begynte.

Ensemblet har spesialisert seg på musikk fra vår nære samtid, med særlig vekt på komponister som Beat Furrer, Salvatore Sciarrino, Jonathan Harvey og Iannis Xenakis, samt bestillingsverk av norske komponister.

Bak musikernes engasjement for å spille musikken ligger et sterkt ønske om kommunikasjon til et bredere sammensatt publikum, noe som gjør at alt fra programsetting til presentasjon og framføring må bunne i en tydelig motivasjon.

Ensemble Ernst har fått svært entusiastisk mottagelse og kritiker for sin deltagelse ved mange Ultima-festivaler, og har dessuten gjennomført flere vellykkede turneer i Norge, Norden og Tyskland.

Ensemblet vant Fegerstens musikkpris i 2004 og prisen for årets utøver av Norsk Komponistforening i 2011. Sammen med Christian Blom og hans datamaskinstyrte Al-Khowarizmis mekaniske orkestre, vant de Spellemannprisen 2017 i klassen «Samtid» for «Christian Blom – Bring me that Horizon».

THOMAS RIMUL

Dirigent

Thomas Rimul avla sin diplomeksamen i direksjon ved Norges musikkhøgskole i 1998. Han er kunstnerisk leder for Ensemble Ernst, et av Nordens ledende samtidsensembler, sjefdirigent for Arktisk Sinfonietta i Tromsø og etablert som en profilert fortolker av samtidsmusikk. Med disse, og andre orkestre og ensembler, har han urframført over hundre verker, og han ble i 2011 kåret til Årets utøver av Norsk Komponistforening sammen med Ensemble Ernst.

Han har dirigert de fleste av de norske orkestrene og gjester jevnlig de profesjonelle korpsene og andre aktører i musikklivet, og har plateutgivelser med blant andre Ensemble Ernst, Bodø Sinfonietta og Kringkastingsorkesteret bak seg. Han vant Spellemannprisen 2017 sammen med Ensemble Ernst.

Han har undervist ved Norges musikkhøgskole og avsluttet våren 2017 et toårig stipendiat ved Universitetet i Stavanger.

Gjennom sitt engasjement i prosjektet «Transposisjon» har han flere ganger dirigert Vietnams nasjonale symfoniorkester og undervist vietnamesiske dirigenter.

SILJE AKER JOHNSEN

Sopran

Silje Aker Johnsen er doktorgradsstipendiat ved Operahøgskolen ved Kunsthøgskolen i Oslo med prosjektet «En søken etter en utvidet fysisk tolkning av vokal samtidsmusikk og av opera». Hun er dessuten utdannet ved Griegakademiet i Bergen, Universitet der Künste, Berlin, og har en mastergrad i klassisk sang fra Norges musikkhøgskole, Oslo.

Høsten 2017 høstet hun strålende kritikker for sin tolkning av rollen som Malin i operaen «Ballerina» av Synne Skouen ved DNO&B. Silje har tidligere gjestet Den Norske Opera & Ballett i sceniske konserter som «Ørets teater» av Henrik Hellstenius, i kammeroperaen «Simon» av Gerhard Stäbler og Femte Rad Produksjoner/DNO&B og med forestillingen «HER» av Erik Dæhlin og Silje Aker Johnsen.

Hun har tolket roller som Io i «The Io Passion» av Harrison Birtwhistle med Berliner Kammeroper i Konzerthaus Berlin og den kvinnelige hovedrollen i «A Gentle Spirit» av John Tavener med samme kompani. Silje har opptrådt ved Nationaltheatret og har også arbeidet som danser ved The Polish Dance Theatre, der hun blant annet danset i «Minus 2» av Ohad Naharin. Hun har hatt roller i dansemusikkstykker som «Thousand Rooms», med koreografi av Gunhild Bjørnsgaard og musikk av Georges Aperghis.

Hun har urframført en rekke verk og gjestet mange festivaler som solist, blant andre Huddersfield Contemporary Music Festival, Die Donaueschinger Musiktage, Ultima Contemporary Music Festival og Festspillene i Bergen. I 2013 ble Silje kåret til «Årets utøver» av Norsk Komponistforening. Silje er medlem av Ensemble neoN som vant Spellemannpris i kategorien «Samtid» for sitt debutalbum i 2016.

ENSEMBLE ERNST

Ensemble Ernst was established in 1996, an offspring of the contemporary music ensemble at the Norwegian Academy of Music. Thomas Rimul has been the conductor from the start, and most of the musicians have been members since the very beginning.

The ensemble has specialised in recent contemporary music, focusing on composers such as Beat Furrer, Salvatore Sciarrino, Jonathan Harvey, and Iannis Xenakis, as well as actively commissioning music from Norwegian composers.

Underlying the musicians' commitment to performing contemporary music is a strong desire to communicate with a broader audience. This motivation pervades every aspect of the ensemble's work, from programming to presentation to performing, and is deeply anchored in the heart of the ensemble.

Ensemble Ernst has received enthusiastic response and glowing reviews for frequent appearances at the Ultima Oslo Contemporary Music Festival and has had successful tours of Scandinavia and Germany.

The ensemble won the Fegersten Foundation's music prize in 2004, and the Norwegian Society of Composers 'Performer of the Year Award' in 2011. Together with Christian Blom and his computer-directed AI-Khowarizmis mechanical orchestra they won Spellemannprisen (Norway's Grammy) for 2017 in the category "contemporary" for "Christian Blom – Bring me that Horizon".

THOMAS RIMUL

Conductor

Thomas Rimul received his diploma in conducting from the Norwegian Academy of Music in 1998. He is artistic director for Ensemble Ernst, one of Scandinavia's leading contemporary music ensembles, chief conductor of Arktisk Sinfonietta in Tromsø, and he has established himself as a distinguished interpreter of contemporary music. With these, and with other orchestras and ensembles, he has conducted first performances of over a hundred works. The Norwegian Society of Composers honoured the conductor, together with Ensemble Ernst, with its 'Performer of the Year Award' in 2011.

Rimul has conducted most of Norway's major orchestras, and he regularly accepts invitations from the professional bands and other institutions associated with Norwegian musical life. He has recorded with Ensemble Ernst, Bodø Sinfonietta and the Norwegian Radio Orchestra, among others, and he received Spellemannprisen (Norway's Grammy) for 2017 together with Ensemble Ernst.

Rimul has taught at the Norwegian Academy of Music, and in the spring of 2017 he completed a two-year fellowship at the University of Stavanger.

Through his involvement in the project "Transposisjon" he has on a number of occasions conducted Vietnam's national symphony orchestra and taught Vietnamese conductors.

SILJE AKER JOHNSEN

Soprano

Silje Aker Johnsen is completing a doctorate at the Oslo National Academy of the Arts / Academy of Opera. She has also studied at the Grieg Academy in Bergen, Universität der Künste in Berlin, and she has a Master's degree in classical singing from the Norwegian Academy of Music in Oslo.

In the autumn of 2017 Aker Johnsen received glowing reviews for her interpretation of the role of Malin in the opera "Ballerina" by Synne Skouen at the Norwegian National Opera and Ballet. She has made guest concert appearances there in "Ørets teater" by Henrik Hellstenius, in the chamber opera "Simon" by Gerhard Stäbler, in the Norwegian Opera's '5. Rad' productions, and in "HER" by Erik Dæhlin and Silje Aker Johnsen.

Aker Johnsen has sung the role of Io in "The Io Passion" by Harrison Birtwhistle for the Berlin Chamber Opera in Konzerthaus Berlin, and the female lead role in "A Gentle Spirit" by John Tavener with the same company. She has performed at the National Theatre and has appeared as a dancer with the Polish Dance Theatre in "Minus 2" by Ohad Naharin. Roles in choreography concerts include "Thousand Rooms", with choreography by Gunhild Bjørnsgaard and music by Georges Aperghis.

Silje Aker Johnson has premiered a number of works and has been guest soloist at many festivals,

including Huddersfield Contemporary Music Festival, Die Donaueschinger Musiktage, Ultima Oslo Contemporary Music Festival, and the Bergen International Festival. The Norwegian Society of Composers honoured her with its 'Performer of the Year Award' in 2013. She is a member of Ensemble neoN, whose debut album won Spellemannprisen (Norway's Grammy) for 2016 in the category "contemporary".

MUSIKERE MUSICIANS

Maiken Schau – fløyte/flute (Zivkovic)
Elin Torkildsen – fløyte/flute
Kjersti Strøm – obo/oboe
Catherine Berg – klarinett/clarinet
Embrik Snerte – fagott/bassoon
Joar Jensen – horn
Odd Nilsen – trompet/trumpet
Sverre Riise – trombone
Andreas Bratland – tuba
Ingfrid Breie Nyhus – piano
Andre Fjørtoft – slagverk/percussion
Daniel Paulsen – slagverk/percussion
Elisabeth S. Lie – fiolin/violin
Guro Hilmen – fiolin/violin
Bendik Foss – bratsj/viola
Gunnar B. Hauge – cello
Christian Henriksen – kontrabass/double bass

RECORDED IN:
NRK RADIO CONCERT HALL, OSLO, 4–5 NOVEMBER 2017
AND IN JAR CHURCH, BÆRUM, 6–7 NOVEMBER 2017
PRODUCER: VEGARD LANDÅS
BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN
EDITING: VEGARD LANDÅS
MASTERING: THOMAS WOLDEN
PIANO TECHNICIAN: THRON IRBY
BOOKLET NOTES: JON ØIVIND NESS
ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL
BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS
COVER PHOTO: PEXELS.COM / ANETTE L'ORANGE
BOOKLET PHOTOS: PEXELS.COM
ARTIST PHOTO: SIRI HEMPEL LINDØE

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE
WITH SUPPORT FROM:
ARTS COUNCIL NORWAY
FUND FOR PERFORMING ARTISTS
NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS

LAWO CLASSICS **LWC1177**
© 2019 LAWO | © 2019 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

XTENDED HEARTS AND UNHEARD HERDS

01 _____ Djuro Zivkovic (*1975)
On the Guarding of the Heart (2011) — 21:51

02 _____ Ragnhild Berstad (*1956)
xtendö (2016) — 14:26

03 _____ Jan Martin Smørdal (*1978)
(herd)STUDY (2015) — 18:00

04 _____ Jan Erik Mikalsen (*1979)
Jeger (2013) — 02:48

Ensemble Ernst
Thomas Rimul
Silje Aker Johnsen

LAWO
CLASSICS www.lawo.no

ALL RIGHTS RESERVED LAWO CLASSICS
LWC1177 TT 57:08 © 2019 © 2019
CD STEREO